

දහම් සරණ.

නමෝ නසස සහවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධසස.

“බමම. සරණං ගව්ජාමි” දහම් සරණ සෙමි කෙබඳු වූ දහම් සරණ ද? යත්:—

අප තිලෝගුරු සම්මා සම්බුද්ධරජනන් වහන්සේ සාරසඛ්ඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂ්‍යක් මුළුල්ලෙහි සොයා වෙහෙසි අන්තයෙහි බෝමැඩ වජ්‍රාසනයෙහි වැඩහිඳැ සවිනේ ගෙවා දන් කෙණෙහි පසක් කලා වූ “දහම්” සරණ යෙමි” යි දහම් සරණ යා යුතු.

මේ තැන්හි සත්පුරුෂයනට සන්තොෂ සදහා, ඇඹුවනට සවිභි මොක්ක සම්පතති සදහා, අප බුද්ධරජනන් වහන්සේගේ ගුණ විශත් අවිශත් මුළු ලෝ වැසියන් සිත් සනහා අමෘත පරිභෝජනයක් සේ ගල්වනු සදහා, මහිමි වූ ගෞතම ගෞත්‍ර සෙහි උපන් මුළු ලොවට අගමැණි වූ ශාක්‍යසිංහ වූ සඵඤ්ඤන් වහන්සේ ගේ චරිතය මූලප්‍රණීධානයෙහි පවත් ඒක දෙශයෙ කින් දක්වමි. කණි තුණු දහම් අකුරෙන් අකුරකට අමාමන, නිවන් ම මිල කොට දක්වන්නා වූ, ඒ විසමය සහිත වූ චරිතය සිනෙහැනිවැ ඇසිය යුතු.

සුමේධ සෘෂිහු. මෙයට සාරසඛ්ඛ්‍ය කප් ලක්ෂ්‍යකින් යට 2
 අප බුද්ධරජනන් වහන්සේ සම්පතතින් අනු
 න වූ, විපතතින් ක්ෂීණ වූ, අමරවර ශරීර සෞඤ්ඤාසී සාර සඬග්‍ර
 හා ‘හිරුම වූ ශරීර කාන්තින් ගොඩනා, විවිධ විදග්ධ මුග්ධ නර
 නාරී ගණකිණි වූ, හසකිශබ්ද ය-අශවශබ්ද ය-රථශබ්ද ය-
 මෘදුකිශබ්ද ය-විණාශබ්ද ය-ගීතශබ්ද ය-ශබ්දිශබ්ද ය-සම්ම
 ශබ්ද ය-නාලශබ්ද ය 3 ‘කව! බොව!’ යන ශබ්ද ය යන මේ
 දශවිධ වූ ශබ්දයෙන් සමන්විත වූ, දුඛිකෂ්‍ය යක්ෂ ප්‍රලයයෙන්
 අනුප-ක්ෂීණ වූ, සුභික්ෂුතාව ගෙනු කොට ගෙණැ නිරූපන
 තා ‘නාපාන සම්පතතින් සා පිපාසායෙහි රස නො දන්නා වූ

නිත්‍යයෙන් හෘදව ශිෂ්ට ජන සංසෙවිත වූ, විනෘදව දුෂ්ට ජන වහහන වූ, විවිධ වූ පරිබා ප්‍රාකාර ප්‍රතොලී ආදී නගර රක්ෂාකරණයෙන් 1 සමස්තය වූ, “සොමි ය-අමාත්‍ය ය-ගුප්ත ය-දුගි ය-බන ය-මිත්‍ර ය-සෙනාව ය” යන සප්තාභයයන්ගේ සමාවෙන් නිවිසන වූ, “බම්මා‘ම් කාමමොක්ඛ” ලක්ෂණ පුරුෂා‘ම් සමපන්න වූ, සුදුල සුසුම වූ කම්මානන සම්පාදන ව්‍යග්‍ර සමග්‍ර කාරු ශිලා කුල කෞශල්‍යයෙන් නිපුණයා වූ අසමාන කම්මානන සන්නාතයෙන් සමාකීර්ණ වූ, “රුප-ශබ්ද-ගන්ධ-රස-සප්ඨි ය” යන පඤ්චකාමයන්ගේ සමවායයෙන් 2 සකෙඛඤ්ඤ සන්තප්තියට විහත්ත වූ විෂය විශෙෂයෙන් පරම මනෝහර වූ, විමල සුදුලා‘ති සුදුල මුක්තාචලාදී විවිධ රත්නයෙන් සමුදගන වූ, ප්‍රභා සාකල්‍යයෙන් වර්ණ හෙද සමබකියට පමුණුවන ලද පුර මසනකා‘කාශ දෙශයෙන් හෙබි, සථි කාලික වූ සෞතාග්‍ය ඇති, කණ්ණාට-ලාට-කාසමර-කීර-කාමොජ-සවන-වින-ශබ්ද-බම්ම-ගුප්තදී නානා දෙශ වාස කවිජන සමුහ සතුභිත විවිධ දෙසොවිත වෙල හාෂා විශෙෂ සංයෝගයෙන් සුතුර වූ, “ශික්ෂා-කල්ප-ව්‍යාකරණ-නිරුක්තිවිජ්ඣේ විවිති-ජෙතනිස ය” යන ශ්‍රවණයෙන් සුක්ත වූ “සාග්-සප්පසාමනම්මණ ය” යන සතර වෙදයන් ප්‍රධාන කොට ඇති අවේද්‍ය විද්‍යාසාරා සමබකියෙන් අග්‍රාමය වූ, තත්තද් විද්‍යා‘ප ජීවිත් විසිත් නිරන්තර වූ, “සංඛි-මිත්‍ර-සානා‘සන-සංග්‍රහ-වෛබ්භාව ලක්ෂණ වූ ශ්‍රීගුණයන්ගේ කාලොචිත සාරානොචිත 3 ප්‍රයෝගයෙහි ප්‍රවීණ වූ, රුජ‘රුජ ව්‍යශන විනාශයෙන් ස්වධම්ම කම්මයෙහි 4 අනුදාසිත වූ, සත්‍ය ශෞචාවරණ වූ, 5 සොමි කුලයාගේ සමයක් පාලන සංවර්ධන වූ පෞර ජනයන් 6 විසින් 7 සතතොදගියමාන වූ ජයශබ්ද සාධුවාද ශ්‍රවණ සහසුරයෙන් සමිත්‍ර වූ, අබමිසට ‘නැත’ යන බස කියන්නා වූ, සමපන්නයෙහි ‘නැත’ යන්නක් 8 නො කියන්නා වූ, අනෙකුත් සහයෝග වැ පවත්නා ශුඛාභිප්‍රකාශ සේ ඔවුනොවුන් නො හැරූ වසන මිත්‍ර දුත්‍ර කලත්‍රාදීන් විසින් සමාකීර්ණ වූ, හික්කුන්ට විවේක විහාරසක් බදු වූ, නාගරිකයන්ට ශාඛිකාරශාලාවක් වැනි වූ, ශිලායට විද්‍යාශාලාවක් බදු වූ, අබමිසට වෙන වෙන මධ්‍යභූමියක් බදු වූ, 9 බමිසට වෙන වෙන මධ්‍යභූමියක් වූ මානසය 8 ඇති, මුඛ බෝ මැඩෙහි ගන්නා සථිකතාශ්‍රත

1 අධ්‍යාණ.

2 සමාවාරයෙන්.

3 ප්‍රයෝගයන්හි.

4 ස්වකම්ම පරකම්මයෙහි.

5 වාරාගත වූ.

7 සතතොදගියමාන. 8 යන බසක්. 9 බමිසට වෙන වෙන මධ්‍යභූමියක්.

නැමැති කලාවාක්ෂයෙහි පලමු බිජුවට හිඳු වූ තෝතැන්න 1 බඳු වූ, අමර පුරවරසාහිත වූ, අමරවනි නම් රජබානියෙහි; නිරූපදෙශයෙන් නිවන් ඇති බව සිතාගන්නා වූ මෙබා සම්පන්නත් සුකත වූ, වයො මුනිරිබර සුමේධ නම් බ්‍රාහ්මණ කුමාර වූ සප්තකුල පරම්පරයෙහි පටන් ගෙණැ උදිතොදිත වූ “අබ්‍යසනාබ්‍යසන, සජන, ඝාජන, දුත, ප්‍රතිශ්‍රුතණ,” ලක්ෂණ ස්වධම්මි කම්මාහිරත වූ සුජාත මවු පිය පක්ෂ ඇති බැවින් ජාතිවාදයෙන් අකලිථව වූ, මතු ඇතිවන දෙතිස් මහා සුරූපලක්ෂණයෙන් අශික්ෂානුබාසක්ෂණයෙන් කෙතුමාලායෙන් බ්‍යාමප්‍රසායෙන් මනොහර වූ, බුඛිවිලාශ වෛචිත්‍ර්‍යයට ගත් වැරිසනක් බඳු වූ අවයව සම්පන්නත් මනොහර වූ, කුඤ්ඤ චක්‍රිකා කුමුදෙ’ඤ්චරුදී වූ සියලු මධුර වස්තූන්ගේ ස්වානොචිත විනාශයෙන් මනොඥපරිණමයෙන් නිෂ්පන්න වූ රූපයක් සේ ජන නයන මනොරක්ෂ තෙනක රසායන වූ අනන්‍ය සාමාන්‍ය වූ සෙඉභාග්‍ය භාග්‍ය දෙදෙනාගේ යමක ප්‍රසවයක් සේ ලොකොත්තර වූ පවිත්‍ර විත්‍ර වාරිත්‍ර විශේෂ පාත්‍ර වූ,

“සාග්, සජ්ඣාමනි,” යන වෛදන්‍ය විශුචි බුඬි ප්‍රභාව භාවිත වූ විතොත්තාදමානුයෙකින් ශ්‍රී භස්සනල කලිත කොමලාමලක බාල පලලවාදී විලාසයෙන් නිෂතුෂ කොටැ නිශශබ්ද වූ දෑතැ වදා, විසිට සිට ගොවර වූ චතුෂ්ඡයි කලා හා අප්පාදන විද්‍යා ස්ථානයන්ගේ ග්‍රන්ථිස්ථාන නැමැති ජිණිපණිපුටස්මාරි නාදව නිපාතයෙන් විදු කොවිදු කොටැ දෑතැ ඒ ඒ විද්‍යා විෂයයෙහි අවිවාය්‍ය වූ ආවාය්‍ය භාවයට පැමිණැ උන්නත වූ කුලයෙන්, විමල වූ සීලයෙන්, නව සුවති ජන මනො ගරෙකහෙෂජායමාන වූ සමාන නවයෙවන සම්පන්නත් ලොකොත්තර වූ, අමරවනි නැමැති පිසුම් විල්හි විරූපමාන රජහංසයක්හු සේ; අමරවනි නැමැති විශද ශරදාකාශ ගඬි යෙහි දෙදීප්‍යමාන වූ ශාරද චක්‍රමණෙලය සේ ලොකොත්ත සවේක කාරණ වූ, අමරවනි නැමැති විකසිත 2 කමල ගඬි යෙහි සුජාත වූ කණිණිකාවක් සේ නිසඟ්ග ශොභා විශේෂ සං සඟ්ගයෙන් පරම මධුර වූ, අමරවනි නැමැති මඤ්ජු ලතායෙහි සසුජාත වූ 3 සාමප්‍රබුඩ වූ 4 අමඤ්ජු මකරඤ්ජු සුගඬු සමබක බඤ්ජුර වූ, කුසුමස්තවකයක් සේ සකල ලොක ලොවනාහලාදක වූ, අමරවනි නැමැති අප්‍රතිමලල වෙසුලල සම්මනාදරයෙහි

1 තෝතැන්නක්. 2 විකව. 3 සාමප්‍රබුඩ වූ. 4 අමරණ. අමත.

ප්‍රවතීමාන වූ, වජ්ජිණ රොච්ඡිණ සමුත්තරිණ මරීචි මාලා සමාකුල වූ, ලොකාභිවතී චක්‍රවතී නරවර ගෝග්‍රහ වූ මහා මණ්ඩනායක සේ ලොක බහුමාන භාරන වූ, අමරවතී නැමැති ගනි ගජ කුමහයෙහි සඤ්ජාන වූ සඵදෙස විනිර්මුක්තා මුක්තා ඵලකයක් සේ නිරූපති මධුරලක්ෂම් නිවාස වූ, සඵ ලොක 1 සමභාවනා භාරන වූ වෙසෙමින් තමන් වයසින් බාලව ද ඥානයෙන් වෘඛාවස්ථායෙහි සිටියේ මවු පිය දෙ පක්ෂ යෙහි ඇත්තවුන් ප්‍රලය සමයදිවසකරකරෝපලප්‍රාන තුහිර බිඳු වයසක් සේ දුචාර මාග්‍රහකාර ගොවර වූ කථාශෙෂ වූ කල්හි; නානා ද්‍රවිණගණසමුපුණ්ණ කොප්‍රසාගාර රක්ෂණ ලක්ෂණ ව්‍යපාර නිරතාමාත්‍යවරයා අවුත් සිටි භතති භාගව නත හසන ඇති වූ නිජ මසනක විනාසන ශ්‍රී පාදෙන්නාස යෙන් සඵලී කෘත ප්‍රාණ ලාභ ඇති වූ වැදෑ නැති සිටි ප්‍රමාදර දක්වා “සොමිනි! සොමි දරුවන්ගේ මවු පිය දෙ පක්ෂ යෙහි ඇත්තවුන් වහන්සේ සමිගසථ වූ 2 බැවින් සොමි දරුවන් විසින් මේ කුලක්‍රමානුගත වූ මහාවස්තු සමන්වා පිළිගත මනා වේ ද? සි අමිත්‍ර සප්ත රත්නාදී නානාවිධ ද්‍රව්‍ය සමුහයෙන් සමුපුණ්ණ වූ භාණ්ඩාගාරයෙහි දොර හරවා “මේ සොමිගේ මැණිගන් වහන්සේගේ පක්ෂයෙන් තිබේ ආ ධනය, මේ පියානන් වහන්සේගේ පක්ෂයෙන් තිබේ ආ ධනය, මේ ධන සමුහය වූ නිසා සොමිගේ සේ වූ ව්‍යවස්ථිත අය විශදම සවරූප දන්තා කෙණෙකුත් තබා අනවස්ථිත වූ කෙණෙකුහුදු කැමැති ලෙස විශදම් කරත් එක් පුරුෂාස්‍රයෙකින් නිමවානන නො හැක්ක. එහෙයින් සොමිගේ විසින් මෙබඳු මහා ධන රාශිය ගෙණැ “බමෝසී-කාම-මොක්‍ක,” යන චතුර්විධ පුරුෂාචයෙන් අභිමත පුරුෂාචයක් සාධා වදාල මැනවැ” සි දෑන් වූ කල්හි,

“යහපතැ” සි පිළිගෙණැ දනාදී වූ කුසල් කෙරෙමින් කල් යවා, එක් දවසක් අප වැන්නහුදු නිවන් දකුම්භ සි තුව මනාකල්හි, සසර වැනි මහා විෂයකට දහම් පිළියමක් පැවැත්වුව මනා කල්හි, සුච්ඡි අසඛ්‍යයක් සතභයන් අමා මහ නිවන් වැදෑ සැනහුන මනා කල්හි, ත්‍රිභුවනමද්දිනසෙහි නිරන්තර තත්පර වූ චක්‍රවතී මාරයා අවශ්‍යවතී වූ සටන් බිමින් පැරද පිට හඬ හඬා දිවුව මනා කල්හි, නාසණා ය-

අරනිය-රහාය-යන මාර සත්‍රින් තුන් දෙනා මුහුණ දැලි ගැවුණ මනා කල්හි, මේ කපැ තමන් ඇතුළු වූ පස් බුදු කෙනෙකුත් වහන්සේ විසින් හෙබැව් හඳුනාලූය. යන නම් 1 ලද මනා කල්හි, පිය වූ සුදොවුන් මහරජුන් සේසත් යටැ හෙවැ රහත් වැ පිරිනිවන් පා අමා මහ නිවන් 2 දුටුව මනා කල්හි, වැදූ මැණිගන් වහන්සේ සත් දවසකින් මිසැ දෙව් ලෝහි දිව්‍ය සුත්‍ර වැ ඉපදූ සමාමහ පෙළහර කොටැ තුන් පියවරකින් නවතිසා වැඩැ පණ්ඩුකමබල සිලාසනසෙහි වැඩහිදැ වදාරන්නා වූ විජම් අසා අමා මහ නිවන් 3 සෙව්ව මනා කල්හි, මුළු ලොවට වූ මරණ භය නසන තුනුරුවන් රැක වරණ පස්වා දහසකට පැවැත්ත මනා කල්හි, පිළිසිද ගත් නුවර ය, උපන් උයන ය, සත් පියවර එබූ තැන ය, වැඩසිටැ කළ සිංහනාද ය, කාල දෙවලයා මුදුනෙහි තබූ පය ය, වස් මඟුලෙහි වැඩහුන් තැන ය, නො හැරැ ගිය දඹ සේස ය, එකුත් නිස් හවුරුද්දක් හිදු වූ ඇඹෙණිගේ ය, ලද සුතනුවෝ ය, කෙළි උයන ය, දුටු සුළුනිමිති ය, නැති අසා ය, නික්මුණු සමය ය, සහිතව මැ හැරුණු දොර ය, රැ ගිය ගමන ය, පෙරලා බැලූ නුවර ය, පිනු ගග ය, වැඩසිටි වැල්ල ය, කැසූ හිසකෙනෙ ය, හළු මලසළු ය, පිළිගත් අව පිරිකර ය, සිඟාවන් ගමන ය, සාවුරුද්දක් කළ මහා විශ්‍ය ය, මෙහෙ කළ සස්වන මහණ හ, කිරි පිඬු පිළිගැන් 1 වූ සුන්නාවෝ ය, වැඩහිද පිළිගත් නුග ගස ය, පිළිගෙණ වැඩැ පැත් සැනහු කොට ය, වැඩහිදැ වැලිදු කිරිපිඬු ය, ගඬායෙහි හළු පාත්‍රය ය, දහවල් විසූ සල්වනය ය, බුදුවන ද, පිට දුන් බෝ රුක ය, වැඩහුන් චුරාසනය ය, පන පන හෙලා දුහු බැද වූ මර ය, මඟුල් මෙහෙ කළ දිව්‍ය බ්‍රහ්මගේ ය, තුන් යම්හි ලද තුන් විද්‍යාව ය, අරුණේදයගෙහි ලද සමබ්‍රබ්බජ්‍යය ය, වැදගෙණැ හොත් ඇතා ය, සක්මන් කළ සක්මණ ය, දෙව් ලොවින් බට හිණ ය, උපසාන කළ මනැතා ය, 4 මිහි පිළි ගැන් වූ වදුරු ය, දරණ ගබ 5 වඩා හිදු වූ නයා ය, දකුණත් සව් වන් වහන්සේ ය, වමත් සව්වන් වහන්සේ ය, වැදූ මැණිගන් වහන්සේ ය, සව්ඪ්සව් වූ කල පිරිමැසූ බාල මැණිගන් වහන් සේ ය, සෙනසුන් හැමදි වහන්සේ ය, වෙහෙර කරවූ සිටානෝ ය, උපසාන කළ උපාසිකාවෝ ය, වැඩ හෙවැ පිරිනිවන් පැ සල්වනය ය, ගරිරගෙන් විසිර ගිය බාතු ය, වැලිදු පාත්‍රය ය

1 වුව මනා කල්හි. 2 දුටු මනා කල්හි, 3 ව මනා කල්හි.
 3 නිවන් රස වුව මනා කල්හි. 4 මි පිඬු. 5 ගැබ.

පියවර එබූ තැන ය, යනාදියෙහි නම් පමණක් එක විටෙක ද සැදුනැයෙන් තුඩ වකාපුවත් එකහෙලා තමන් වන් අමා මහ නිවනට ම වන මනා කල්හි, “මේ වැඩි යක් බිමෙක අප වැන්නන් පවා සිඬාපි කුමාරයන්ගේ 1 ගැත්තම්හ” යි නො බා සුව සේ විසුව මනා කල, සතර අපාය භිස් වුව මනා කල, දෙව් බඹ ලෝ පිරුණ මනා කල, යහන්හි වැඩහිදැ මේ බදු සිතක් සිතා වදාලෝ ඉ !

ඒ සොමි දරුවානන් සිතු පරිදි කියමි :-

2 ඔහු එක් දවසක් සකල 3 සමාවන් ප්‍රසාදකර වූ ප්‍රාසාද යෙහි අතුල වූ මහාතෙලෙහි පලක් බැද වැඩහිදැ “මේ සංසාර යෙහි සිටි සනත්තයහට ජාතියෙන් ජාතියෙහි පිළිසිදැ පෙරළිම් නම් ඉතා දුක. ජාතයහට වන්නා වූ ජරාව ද ඉතා දුක. ජ්ණීය හට වන්නා වූ මරණ නම් ඉතා දුක. මම ද ඡන්ති-ජරා-ව්‍යාධි-මරණ දුඃඛයෙන් අමුක්ක වැ සිටියෙමි. එසේ වූ මා විසින් අජර වූ, අමර වූ, ක්‍ෂෙම වූ, ශාන්ති පුරයට වැද නිව් සැතහෙනු මැනව. මේ මා උසුළන මනුෂ්‍ය ශරීරය මොහයෙන් මනොහර වැ වැටහෙන බව මුත් අසුචියෙන් අසුචි වදනේ ය. අසුචියෙහි පිහිටි අසුචි ඇත්තේ ය. ඇතුලෙහි පිරි ඉතිරෙන අසුචි ම නික්මෙන්නට නියත වැ තුබූ නවදොරක් ඇත්තේ ය. නො එක් කුලෙහි පණුවන්ගේ ඉපදීමට නිබ්බිශෙය ය. අසුචියට මඬෝර්ශෙය ය. මරණයට මිහිශෙය ය. සැවයට අමු කොහොණ ය. තමාගේ ශරීරයෙන් හලි නො සකස් තමා ම බලත් තෙමේ තමහට පිළිකල් එළවන්නේ ය. මෙසේ අසුචි වුව තෙමේ දුඃඛකාරණය නොවෙයි යත් :- එසේ ද නො වේ මැයි, සියලු දුක් පිරු නිධානය වැ සිටියේ ය. මරහට එක ගොදුරු වැ සිටියේ ය. හුවණ වැඩි වැඩි සේ වඩ වඩා ම පිළිකල් වැ පැණෙන බව මුත් කිසි ගතසුතු දෑක් නැත්තේ ය. මෙසේ වූ මේ ශරීර භාරය උසුළා ඇවිදුනා සෙසු අයුත සනත්තයන් සේ මම ද මේ බරුසුළා ගෙණැ ඇවිදිම් නම් ඒ මා වැඩි විෂතක් හට සුදුසු නො වෙයි.

මේ ලොවෙහි දුක් නම් දෙයක් ඇති කල්හි, එයට ප්‍රති පක්‍ෂ වූ සුව නම් දෙයෙක් පැණෙයි. අකුසලයක් ඇති කල්හි එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ කුසල නම් දෙයෙක් පැණෙයි. ශරීර සන්තාප කර වූ හුණක් පැණෙන කල එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ

සීතලයෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂයෙන් ම පැහේයි. මේ අනුමානයෙන් ම මෙසේ මහත් වූ සංසාර දුඃඛයක් ඇති කල්හි එයට ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ නිව්‍යාණසුවයක් නම් අවශ්‍යයෙන් ම ඇත මැනව්. අසුචි වළෙන්හි හුණු පුරුෂයෙක්හු මේ අසුචි සෝධන්තට සුදුසු වූ සුගති සීතල ජල භරිත වූ මහ 1 විලක් බල බලා තමාගේ ශරීරය ශුඛ කොටැ නො ගණුන් හොත් ඒ පුරුෂයාගේ අපරාධ බව මුත් විල්හි අපරාධයෙක් නො වෙයි. තව ද විවිධාස්‍රව හඬා වූ සතුරන් විසින් පිරිවරණ ලද පුරුෂයෙක් තමා ගැලවී යන්නට සුදුසු සෞම් මාගීගයක් බල බලා ගැලවී නො යේ නම් හේ පුරුෂයාගේ අපරාධ බව මුත් මාගීගයෙහි අපරාධයෙක් නො වෙයි.

තව ද, මහාවකඩිත් අතුර වූ පුරුෂයෙක් ඒ වකඩි ශාන්ති යට සුදුසු වූ අප්‍රමාදශාසුමේදයෙහි දක්‍ෂ වූ වෙදක්හු ඇති බව දැනැ දැනැ ඔහු කර එළඹැ තමාගේ වකඩියට ප්‍රතිකාර කරවා නො ගණී නම් ඒ අතුරයාගේ බක්මොහ බව මුත් වෛද්‍යයා ගේ බක්මොහ බවෙක් නො වෙයි. එසේ ම මම ද මෙබඳු වූ මහා සංසාර ව්‍යසනයෙහි සිටියෙමි ඒ සංසාර ව්‍යසනයට ඒකාන්ත ප්‍රතිපක්‍ෂ වූ අමෘතමහා නිව්‍යාණයක් ඇති බව දැනැ සුදුසු වූ මාගීගයෙකින් එයට වැද නො සැතහිතිමි නම් මාගේ ම දෙප බව මුත් ඒ අමෘතමහා නිව්‍යාණයෙහි දෙප නො වෙයි.

එ සෙයින් ම මා විසින් සුවිකාමි වූ පුරුෂයෙක්හු තමා ගෙලෙහි බැඳි සප්පකුණ්ටයක් කඩා හැරූ සුව සේ යන්නා සේ මේ කුණ්ට ශරීරය හැරූ සුව සේ අමාමහ නිවන් සෑදිය යුතුය. තව ද, මහාසමුද්‍රයෙහි යාත්‍රාකරණු කැමැත්තවුන් දුදුරු වූ නාවක් හැරූ අභිනව නාවක් ගන්නා සේ මේ සංසාර සාගර යෙහි ගැලෙන්නා වූ නවච්ඡද වූ ශරීර නැමැති නාව හැරූ අමාමහ නිවන් නැමැති සෞම් නෛකාව අශ්‍රය කරණු බව සුදුසුය. මහඥානි බඩුවක් ගෙණැ සොරැන් හා එක්ව යන පුරුෂයෙක්හු සොරැන් විසින් ඒ බඩුවට අනතුරුයෙක් වේ දෝ හෝ යි යන හයිත් 2 සොරැන් කෙරෙන් දුරු වැ යන්නා සේ මා විසිනුදු සසර පමණින් දුහු බැඳගෙණැ දුවන්නා වූ මේ ශරීර නැමැති මහසොරහට වැලැහී අමාමහ නිවන් මගින් ගැලවෙනු සුදුසුය. මේ මා විසින් අනුභව කරන්නා වූ ධන රාශිය රැස්කලා වූ මවු පිය දෙ පක්‍ෂයෙහි ඇත්තෝ පරලොවට උපකරණ 3 පිණිස යයි එක් කාවණුවකදු නො ගෙණැ අනාථ